

ב"ה גל יוב רת לעירן בפרשת השבע
ערכאים בידי נחמה ליבוביץ
יובל ע"י מוסד תורה וחכלה למברגריט וילנער
הסתדרות נשי מורתית באמריקת

בלק (תש"ה) ארך כ"ב

א. הקלה שהפכה ה' לברכה

אבלגאל: היה עניין בלם בברכה וקהלת מפורסם מכך בין האומות כסואל דבר מאת האלוקים. וכמו טאמר בלק: "כי ידעתי את אשר חברך מבורך ואטר תאריך יואר". ואם היה בלעם מקלל את ישראל, היו גויי הארץ בוטחים בקהלתו ומתחזים להחלה בישראל על מצעת קלחתו. אמנים כסטעמו מדבריו טהקה"ו מונע מהם הקלה ומודיע כי בדור ה' הוא, ייכירו וידעו כל יוטבי חבל כי שם נקרא עליהם ויחשבו טהיתה הצלחת ישראל מאת ה' מן הטמים -ומי יאמר לו "מה מעטה?" - ולא ייקום בהם עוד רוח להלחם בישראל. ובזה הוועיל עבין בלעם וברוכותיו מאד; וזהו מה ט אמרה רחוב למרגלים טלח יהושע (יהושע ב): "יעתני כי נתן ה' לך את הארץ וכי נפלת אימתכם עליינו...". ומאיין ידעה כל זה האשה היא, טה, ית, הוא אלוקים בשמיים ממעל ועל הארץ מתחה? אלא מדברי בלעם ונבואהוtheirו. ולכן נחשב הדבר לחסן גדול טעה ה' לישראל.

סדר: מפני שלא הומר לישראל להתרדורות במואב, ואם היה בלעם מקלל, היו בלעם ובלק מתפarris שהועלה קלחתו להציג את המלך ואת העם אשר טרכו, כי לא ידעו כי ה' צוה "אל תזר את מואב" (דברים ב', ט'), ויאמרו, כי הקלה הביאה בהם פרך לב וחמתה גבורהיהם, ואלו, ג' ה' הקואבים יוזאים לקראותם בעם כבד וביד עזקי כמו שעתה אודם (עליל כ, כ') והיו ישראל מחרקם מפני מזות ה' כמו טעטו לאדם והיה שם טמים מתחל.

- ראב"ע: ט, ד"ה ויבוא אלוקים.
1. מה היה הטעלה שטחדרים המפרטים הנ"ל לפרשה כל אחד לפה דברו?
2. מה הבחנה המוטעית של פרקנו אשר כנגדו יוצאים המפרטים הנ"ל?
3. מה חולשת השבחתו של ראב"ע?

ב. רמב"נ: ג, ד"ה ויגר מואב מפני העם.
XX1. כיצד מקטר הרמב"ן פסוק ג' לפסוק ב'?
XX2. מה מזכירנו לפרט את קטר הפסוקים בפרק זו?
3. מנין לו טיראל "טלחו גם לモאב כאשר תלחו לסיכון"?
4. " טשטוע מואב "מניעת ה' טאמר להם אל תזר את מואב"?

ג. ויקץ מואב מפני בני ישראל.
השוו את טבי המקומות במדרשת רבבה:
במדבר רבבה כ, ג: ויקץ מואב מפני בני ישראל. טהיו רואין את עצמן כקוזרים בפניהם. (מתנות כהונתה: טפל וחלט).
טמות רבבה א, י"ב: ויקוץ מואב בני ישראל (טמו א, י"ב). למד טהין דומין יטadal בעיניהם כקוזרים.

סביר, מהי הסבה שבזוי אחד נדרש בשני המקומות בדרכים שונות?

ד. שאלות ודיוקנים ברשות:

XX1. ג, ד"ה וירא בלק מה קטה לו ומה תיקן בדברינו?
XX2. " ליפיכך ויגר" מסקנה הראים: חימה אם מלך "ויגר" בדקה אדלעיל מיניה, מאי "כי רב הוא" דכתיב בתורה, דמסמע טפוני רבויים פחד ולא טפוני מה טנטה לטני המלכיים? נסה לענות על קוטיתו!

3. ג, ויקץ מואב למה להוציא מלך "בחייהם" (וחותוא רט", טמות א, י"ב ד"ה ויקוץ)?

4. ה, ד"ה לקרה לו מסקנה הראים: ולא ידעתי מה היכן דרשׁו זה, טהרי אין מלך "לו" פה יתירה כמו גבי "פסל לך" (טמ" ל"ז א'), טלח לך" (במדבר י, ג), טהרי כאן דרין "לו" במקומות א'ו'ו', כמו (טמ' ב') "קראן לו ויאכל לחם" במקומות א'ו'ו'. - נסה לענות על קוטיתו!

5. " הנה עם יצא למה לו להוציא מלכים" וואם אמר... ומה הפסוק חסר בלאuden?

6. " הנה בסה את עמי למה לא פירט "עין הארץ" במשמעותו, כמור-ספרדים "עין הארץ" בטמות י' ח'?

7. ו, " נכה בו מה קטה לו ומה בהבדל-בין שני פרושים?

XX8. י, " בלך בון צפוד למה לא פרט כפוזות הראב"ע?

9. י, " מה קטה לו?

ה. וקסמים בידיהם

רט"י - רטבים - ראב"ע - ספרנץ

במה טונה ר' סמואל הנגיד בפרוטו מכל המפרטים ומה מעלה פרוטו?

יא"ב. לא חלך עמהם לא תאר את העם כי ברוך הוא. י"ג. מאן ה' לחתמי להליך עמכם.

בעל עקדת יצחק טואל: למה החר מלאכי מואב העיקר ולא אמר להם רק חז'י

המשובח "מאן ה'...". ולא סוף דבריו "לא תאור... כי ברוך הוא?"

עזה טוביה: קרא מדין במדינה רבבה כ' א' או מה נחומה תחילה פרטתנו.